

Senyor president,
Sr. Inglada i membres de la Comissió Promotora,
Senyores i senyors diputats,

Han de saber que el passat dia 25, a proposta d'Àustria, el Consell de Ministres de Medi Ambient de la UE ha exigit que la Comissió revisi amb urgència la legislació sobre els cultius de transgènics a fi que els estats puguin decidir admetre'ls o foragitar-los de conreus i mercats. 14 estats s'hi han compromès. Com sempre, Itàlia i Espanya no. És obvi que la modernitat ja no passa per tancar els ulls als OGM, sinó per posar-los sota dubte rigorós. A tot Europa se succeeixen els debats sobre l'ús de la tecnologia transgènica en els aliments. Molts parlaments han debatut llargament sobre els OGM. França, Alemanya, Hongria, Àustria, Grècia i Suïssa ja han aplicat normes o moratòries *sine die* contra aquest artifici de la productibilitat agrària. Regions senceres d'Europa es declaren "lliures de transgènics". No sabem exactament què pensen els governs a l'Amèrica Llatina, però coneixem que allà el cultiu transgènic devasta amplíssimes zones forestals per alimentar el negoci de les hamburgueses *fast food*. I a l'Àsia, els OGM ocupen en monocultiu les planes fèrtils i els deltes fluvials.

Als països empobrits, els OGM hi han penetrat de mans dels terratinents. Les multinacionals de la transgènia han promès als camperols collites abundoses - la part bonica del somni del faraó- i els n'han ocultat la magra: la subjecció a la patent i a les condicions que els imposen les companyies. En aquell món agrícola, on històricament ha estat impedita la reforma agrària, els OGM han vingut a afegir-hi més dependència i aflicció. La servitud hi escanya els pagesos i roba sobirania als països. Es així que desapareixen, arreu, les llavors pròpies, les que han alimentat les cases, seleccionades generació rere generació. També a Catalunya ho vivim: perdem fins i tot les híbrides, sàviament elaborades per les nostres empreses.

És acceptable l'anihilació de la sobirania sobre les llavors, aquesta progressiva neteja ètnica del patrimoni genètic? Per al nostre grup, es tracta d'un empobriment programat, d'una ràpida aculturació de l'agricultura. Qui afirma que els OGM són democràtics, perquè les llavors són abastables a les economies camperoles neguen que la veritable democràcia agrícola és la suficient possessió de terra cultivable per part del pagès i l'accés a l'aigua i a les llavors comunitàries. Els OGM -produïts en l'escandalós secret legal dels laboratoris- concentren, en poques mans, la propietat de cada vegada més varietats vegetals. Afirmem que els transgènics són genèticament antidemocràtics. Donen a uns pocs laboratoris i als especuladors aliats el benefici dels graners del món, cosa que ja hem començat a sofrir.

És veritat que els OGM alliberen de la misèria, de la fam? Si a l'Amèrica Llatina i a l'Àsia els transgènics de panís, de soja, d'arròs -base de l'alimentació popular- hi són tan estesos, per què hi persisteix la pobresa i la misèria endèmica dels camperols? Tothom sap que la fam no s'elimina amb transgènics, sinó amb un repartiment just dels recursos i amb la transferència de tecnologia. Cap de les multinacionals dels OGM mai no ha tingut interès a

traspasar resultats de recerques agràries ni farmacològiques als països empobrits.

Diuen que les llavors modificades genèticament són intel·ligents car toleren l'herbicida. És sabut que les companyies que han creat els OGM han enginyat la justa substància que no danya les seves plantes i que, naturalment, cal comprar conjuntament amb les llavors transgèniques. Vet ací que el negoci rau en la substància herbicida més que no pas en la llavor manipulada. A Catalunya això passa amb el panís transgènic –camí de ser l'únic llastimosament- que s'hi sembra. La llavor transgènica no és intel·ligent; ho és el sistema: una màquina de fer diners!

El panís transgènic pol·linitza el tradicional i fa les plantes, en una sola generació, igualment transgèniques. També vivim aquest drama a Catalunya. Per què hem de permetre aquesta mena de vampirisme? Com poden conviure el cultiu convencional i l'ecològic amb el transgènic? Quan perdem el patrimoni genètic que ens ha estat llegat, perdem una bona part de la sobirania alimentària i, doncs, de la sobirania nacional. No els somou, aquesta veritat?

S'ha dit que el panís transgènic assegura majors collites. L'IRTA recentment ho ha posat en reserva. Es lícit preguntar-nos, doncs, si algun agricultor que no era ric, se n'ha fet en cultivar panís transgènic. Fins i tot per a aquest, la producció depèn de les anyades, del clima, de la disponibilitat d'aigua; no només de les anyades de les plagues. Sigui com sigui, Catalunya no podrà mai competir per quantitat. Ha de fer-ho fomentant la qualitat. I els OGM hi són a l'antípoda. Com ningú, cap de vostès, senyors diputats, mai no triarà al mercat els aliments transgènics, si així consten en l'etiqueta. Només l'enorme potència del *lobby* dels OGM, i la indiferència amb què ho hem viscut fins avui, explica que Catalunya sigui un dels països que més sembra panís genèticament modificat.

Perquè el Bt MON810 sigui resistent a la plaga, vostès saben que han incorporat al seu genoma una toxina aliena. No pocs estudis han demostrat que aquesta toxina mata insectes innocus per al panís i, en canvi, necessaris en la cadena tròfica. El verí transgènic es converteix, de facto, en una arma contra la biodiversitat. La toxina roman a la terra i en els aliments. Es transfereix per ingesta sense que la ciència n'hagi demostrat fefaentment la innocuïtat. Recerques independents evidencien afeccions sobre la salut. El lògic principi de precaució que s'han aplicat altres països, no l'hauríem d'aplicar nosaltres? Què tenen a veure els OGM amb la sana "Dieta Mediterrània" a la que avui donarà suport aquest Ple?

La traçabilitat s'ha convertit en la prova de la veritat dels aliments. I en això, estem molt endarrerits. A casa nostra, la presència d'elements transgènics en els compostos alimentaris no figura en l'etiqueta que els presenta. No ha de ser obligatòria, com ens demana l'ILP? La llibertat d'elecció no és possible sense la informació veraç. La usem, aquesta llibertat, quan comprem carn per als nostres fills, o un de tants aliments amb derivats del panís o de la soja? No. No podem.

Senyors diputats, els consta que la Proposició de Llei que debatem porta l'aval de més de cent mil ciutadans compatriotes. Més de cent mil catalans volen que el seu Parlament debati sobre la producció transgènica. No serà just, ni gens raonable, que cap grup parlamentari es desembarassi del compromís tot negant-lo perquè el considera aliè, complex o perquè li fa peresa. Tenim un Pla d'agricultura i alimentació ecològiques, segells de qualitat, un mercat que s'obre al consum d'aliments segurs i sans. Promovem les empreses que accepten llur responsabilitat civil, etc. Per què negar-nos a debatre la manera de prescindir de les produccions transgèniques? Senyores i senyors diputats, el meu grup està convençut que Catalunya pot fer-ho. Potser no en un dia; però és factible, amb intel·ligència i previsió, acabar prescindint dels OGM. Fins i tot amb una cabana ramadera com la nostra, el pas ha de ser econòmicament viable: cal que ens posem a pensar-hi i a actuar conseqüentment.

Al Parlament, aquesta ILP li exigeix un gest de sobirania. És el primer cop que parlem de transgènics. Per això tenim l'obligació de decidir. L'ILP potser conté preceptes sobre els quals cal pensar-hi molt. Sabem que conté qüestions controvertides...! què! No hem estat elegits, tot just per dirimir el que és socialment conflictiu, per legislar sobre el que és preocupació de la nostra gent? Només el que és realment important resulta difícil. La dificultat no excusa el rebuig d'afrontar-la. Acollir la proposició, tramitar-la, és garantia que el Parlament respon al repte democràtic. Lligar la nostra disponibilitat amb les demandes populars és vincular la democràcia representativa amb la seva gent, fer útil i creïble la política. Si exigim el reconeixement del que som, en tant que polítics, a persones i entitats, no hem de respondre amb igual mesura als electors? Pel que fa l'ILP, és segur que podem arribar a acords, a compromisos polítics en aplicació de la subsidiarietat i del principi de precaució. Allò que promouríem, si no traïx el sentit del que demanen els signants, seria un pas prou important, en la direcció de l'Europa avançada.

Senyors diputats, els transgènics no són una arma carregada de futur! Potser no són les llavors del diable, però són diabòliques. Són la força del costat obscur de la perícia humana: la màscara negra que oculta un rostre assedegat de guanys i una mirada sense gaire escrúpols.

Votarem, en consciència, contra les esmenes a la totalitat, si es mantenen. Responsablement volem parlar sobre la proposició legislativa. Els transgènics avancen de pressa. I alguns de nosaltres, massa lentament. A voltes, la lentitud és un pecat. I almenys, aquest, el meu grup no el vol cometre, senyores i senyors diputats.

CATALUNYA DIU: SALUT I BONS ALIMENTS. NOSALTRES HI AFEGIM: I VALOR. TAMBÉ VALOR AFEGIT!

Gràcies, senyor president.